

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: wzór zarejestrowany dla „zegarków”

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Punch

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do zaskarżonego wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 4, 5 i 6 rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na błędne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że zakwestionowany wzór nie posiada indywidualnego charakteru i nie jest nowy; naruszenie art. 61 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na dokonanie przez Izbę Odwoławczą nieprawidłowej oceny argumentów i dowodów przedstawionych w toku postępowania, błędnej interpretacji swobody projektanta i oparcie swojej decyzji na niepoprawnej ocenie, a tym samym nadużycie swojej władzy.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2010 r. — IRO przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-69/10)

(2010/C 100/90)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Industrie Riunite Odolesi SpA (IRO) (Via Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Giardina, P. Tomassi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji;
- tytułem zarzutu uzupełniającego uchylenie grzywny wymierzonej mocą spornej decyzji lub zmniejszenie jej wymiaru;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione w niniejszej sprawie są podobne do powołanych w sprawie T-55/10 SP przeciwko Komisji.

W uzasadnianiu skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie przepisów prawa i nadużycie władzy w zakresie w jakim Komisja wydała decyzję w przedmiocie zastosowania wobec skarżącej sankcji za rzekomy udział w kartelu, polegającym na ustalaniu cen, bez uprzedniego zbadania wszystkich dowodów z powodu braku w aktach sprawy załącznika zawierającego cenniki;
- naruszenie przepisów proceduralnych przewidzianych w rozporządzeniu WE nr 1/2003⁽¹⁾, w zakresie w jakim Komisja wydała sporną decyzję po stwierdzeniu przez Sąd Pierwszej Instancji nieważności decyzji z dnia 17 grudnia 2002 r. nr C(2002) 5087 wersja ostateczna nie podejmując żadnych działań proceduralnych, takich jak doręczenie stronom pisma przedstawiającego zarzuty, wysłuchanie stron, wezwania władz krajowych. W konsekwencji postępowanie wszczęte przez Komisję było fragmentaryczne, niespójne i naruszające przepisy oraz prawo ukaranych przedsiębiorstw do obrony.
- brak pouczenia i uzasadnienia, jako że Komisja nie oceniła prawidłowo informacji, które ujawniło dochodzenie, dotyczących rozmiaru dotkniętego rynku i skutków rzekomego kartelu..

Tytułem zarzutu uzupełniającego skarżąca wnosi o uchylenie lub zmniejszenie wymiaru grzywny nałożonej mocą decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 2003, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2010 r. — Feralpi przeciwko Komisji

(Sprawa T-70/10)

(2010/C 100/91)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Feralpi Holding SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Roberti, i I. Perego)

Strona pozwana: Komisja Europejska

konkurencji i stwierdziła, że Feralpi Holding uczestniczyła w tym naruszeniu. Komisja naruszyła tym samym art. 65 EWWiS i dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji;
- uchylene lub obniżenie grzywny nałożonej mocą spornej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Wreszcie skarżąca potwierdza, że strona pozwana błędnie ustaliła wysokość grzywny.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. U. L, z dnia 4.1.2003. s. 1)

Zarzuty i główne argumenty

Feralpi Holding podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie zasady kolegialności w zakresie w jakim Komisja nie poddała uwadze kolegium komisarzy tekstu projektu spornej decyzji zawierającego konieczne elementy faktyczne i prawne;
- błędna podstawa prawna. Skarżąca jest zdania, że Komisja nie mogła oprzeć spornej decyzji, która stwierdza naruszenie art. 65 traktatu EWWiS na rozporządzeniu 1/2003 (¹) w momencie gdy traktat ten utracił moc obowiązującą;
- naruszenie prawa do obrony. Skarżąca podnosi w tym zakresie, że Komisja nie zakomunikowała jej stawianych zarzutów uniemożliwiając jej skorzystanie ze służącego jej prawa do obrony. Komisja ponadto zastosowała wobec Feralni Holding niestosowne terminy uniemożliwiające jej wykonanie prawa dostępu;
- naruszenie kryteriów przypisania naruszenia. Zdaniem skarżącej komisja błędnie przypisała naruszenie Feralpi Holding, nie biorąc pod uwagę zmian w strukturze spółki, które nastąpiły w tym czasie;
- skarżąca twierdzi ponadto, że nie uwzględniając faktu, że pręty zbrojeniowe do betonu i inne towary wytwarzane przez przemysł hutniczy, takie jak dźwigary i kable są wzajemnie zastępowalne, Komisja błędnie zdefiniowała dotknięty rynek i pominęła bez uzasadnienia jego wymiar wspólnotowy;
- skarżąca ponosi również, że Komisja zakwalifikowała badane zachowanie w decyzji o pojedynczym, złożonym i trwałym naruszeniu przepisów wspólnotowych w dziedzinie

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2010 r. — Xeda International i Pace International przeciwko Komisji

(Sprawa T-71/10)

(2010/C 100/92)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xeda International (Saint Andiol, Francja) i Pace International LLC (Seattle, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji całością kosztów tego postępowania,
- podjęcie wszelkich środków, które Sąd uzna za niezbędne.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr 2009/859/WE z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącej niewłączenia difenyloaminy do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję [notyfikowanej jako dokument nr C(2009) 9262] (Dz.U. 2009 L 314, s. 79).